

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Mgr. M. S.**, zastoupený JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou, advokátkou se sídlem Národní 416/37, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad vlády České republiky**, se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, proti rozhodnutí náměstkyně žalovaného ze dne 27. 3. 2020, čj. 7081/2020-UVCR-10, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2021, čj. 14 A 56/2020-20, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se** ve vztahu k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2021, čj. 14 A 56/2020-20, **p ř i z n á v á** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se domáhal žádostí podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytnutí pěti usnesení vlády z let 2008 a 2009 se všemi připojenými materiály. Žalovaný částečně odmítl žalobcovu žádost z důvodu, že na některé požadované dokumenty se vztahuje výjimka z poskytnutí podle § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Rozhodnutím ze dne 27. 3. 2020 náměstkyně žalovaného zamítla rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobce se bránil proti rozhodnutí náměstkyně žalovaného žalobou, které městský soud vyhověl a zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost. Městský soud dovodil, že žalovaný pochybil, jestliže neposoudil, zda jsou požadované informace skutečně utajované, a následně své závěry nezdůvodnil.

[2] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel se domnívá, že pokud by postupoval v souladu s právním názorem městského soudu, mohl by zmařit účel utajení informací, neboť by tak neoprávněně sdělil obsah usnesení vlády a připojených materiálů. Jestliže by poté NSS vyhověl kasační stížnosti, nebylo by již možné chybný důsledek zvrátit a předmět řízení by fakticky odpadl. Žalobce se k návrhu nevyjádřil.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Z návrhu je zjevné, že se stěžovatel obává vyobrazení informací, které mají zůstat utajeny. Jedním z účelů utajení informací je, aby k nim měly zamezen přístup osoby, které nedisponují potřebným oprávněním. Stěžovatel v napadeném rozhodnutí uvedl, že překážka zpřístupnění informací podle § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím se nepochybně vztahuje nejen k materiálům připojeným k žádaným usnesením, ale též k těmto usnesením. Cílem je, aby nebyl zveřejněn název materiálů, z něhož by bylo možné dovodit jejich věcný obsah. NSS nemůže bez věcného projednání věci vyloučit, že by postupem stěžovatele v návaznosti na závěry napadeného rozsudku opravdu mohl nastat důsledek předkládaný stěžovatelem, proto považuje stěžovatelovy důvody za dostatečně závažné pro přiznání odkladného účinku. V případě, že by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek a NSS by následně kasační stížnosti vyhověl, nebyla by žádná možnost, jak případný chybný důsledek zvrátit, a předmět sporu by tím fakticky odpadl. Kasační přezkum by se tím dostal toliko do roviny akademické úvahy, neboť účelu zákona o ochraně utajovaných informací by již nebylo možné dosáhnout. Důvodem přiznání odkladného účinku je tak především snaha zabránit nevratným krokům stěžovatele, po nichž by již nebylo rozhodování kasačního soudu dostatečně účinné (srov. usnesení NSS ze dne 22. 10. 2014, čj. 3 As 188/2014-27, v podobné věci; či též usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS, které se zabývá podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze strany žalovaného – stěžovatele).

[5] NSS současně připouští, že žalobci vznikne přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti určitá újma spočívající v tom, že bude muset vyčkat na rozhodnutí NSS. Tato újma má však jen dočasný charakter do doby, než bude rozhodnuto, zda je poskytnutí požadovaných informací v souladu se zákonem. Nebude-li kasační stížnost důvodná, bude stěžovatel muset postupovat podle napadeného rozsudku městského soudu. Žalobci proto nevznikne větší újma než stěžovateli, který by byl nucen plnit na základě rozsudku městského soudu, který byl shledán nezákonným. Nepřiznáním odkladného účinku v případě úspěšnosti kasační stížnosti přitom může vzniknout újma stěžovateli. Přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem, jehož dotčení není NSS jakkoli zřejmé. Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. byly splněny, NSS stěžovateli vyhověl a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to ve vztahu k rozsudku městského soudu.

[6] NSS současně připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Dále NSS zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2021

Ondřej Mrákota  
předseda senátu